

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΟΥΔΗ ΤΡΟΦΟΣ.	ΛΙΧΑΣ.
ΤΑΛΟΣ.	ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.	ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.^α (II. 7, 5.)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς παραγεγόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπεικασθέντα ταύρω περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τούτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρ' Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνῶμονεῖ· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔργω πρὸς Κήῦκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄρων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσοσ ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενας Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλτρον ἔχειν, τὸν τε ἰὸν ἀφήκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἶμα συμμίξας

^α Quam periissent quae grammatici veteres de argumento Trachiniarum scripserant, υποθέσεως loco Apollodori narratio praemissa est. Legitur hoc excerptum in codice Laurentiano et Parisino 2712, ex quo apographo primus edidit Aldus. De utriusque exemplaris lectionibus, quae locis non paucis ab Apollodori codicum lectionibus discrepant, videnda quae in Annotationibus ad Scholia exposui vol. 2. p. 21—24. Post Aldum plura aliter scripta exhibuit Turnebus, Triclinianum secutus exemplar. In fine fabulae in codice Laurentiano leguntur versus hexametri tredecim poetae ignoti de duodecim Herculis laboribus: quod carmen pariter sine poetae nomine legitur in Anthologia Planudea 4, 92.

ἔδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπόρων, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατούντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκείθεν Αἰγίμῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεως καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὄπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιάν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερούργειν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθήτα οἷσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἶμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἴος τῆς ὕδρας ἤσθιετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας παριῶν ἐπὶ Ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχῶν ἀθανασίας γήμας Ἡβην τὴν Ἡρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὐτ' εἰ χρηστός οὐτ' εἰ τῷ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχή τε καὶ βαρὺν,
ἥτις πατρός μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφείων ὄτλον
ἀλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
μνηστῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός,
φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην
[πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε].
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένῃ δὲ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·

6. δόμοισιν] δόμοισι, iv a m. pr. addito. 7. ἔτ'
addidit Erfurdtius. *νυμφείων] νυμφίων
ὄτλον] ὄκνον cum γρ. ὄτλον schol. 8. ἔσχον] ἔσχ
in litura. 12. κύτει βούπρωρος ex Strabone 10.
p. 458.] τύπῳ βούκρανος 16. αἰεὶ] αἰεὶ ἐπηυχό-
μην D.] ἐπευχόμην 17. Secludit Bergkiius.

ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης 20
ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
οὐκ ἂν διείπομ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὃδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπλημένη φόβῳ
μὴ μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
εὐστάσ' αἰεὶ τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκηραίνουσα· νῦξ γὰρ εἰσάγει
καὶ νῦξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
κάψυσαμεν δὴ παῖδας. οὐς κείνός ποτε,
γῆτης ὅπως ἀρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
σπείρων μόνον προσεῖδε κάξμων ἅπαξ.
τοιούτος αἰὼν ἐς δόμους τε καὶ δόμῳν

23. θακῶν] θυκῶν, circumflexo a m. antiquiore
posito. 24. ἤμην] ἤμην, spiritus asper a m. rec.

24. 25. Secludit Dobraeus. 28. *εὐστάσ' αἰεὶ]
εὐστάσ' αἰεὶ 30. *διαδεδεγμένη] διαδεγμένη
32. γῆτης] γῆτης, non γῆτης 34. ἐς] εἰς. ἐς vel
simplex vel in compositis ante literas consonantes
restitui, partim Brunckio praeunte, hic et 376. 537.
704. 1179. ἐς ante consonantes non raro etiam in
codice, velut 148. 263. 411. 417. 442. 610. 1067. εἰσ-
ελθῶν pro ἐσελθῶν cum metri vitio est in codice
1167.

ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω· 35
 νῦν δ' ἠνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφω,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
 ἔξ οὗ γὰρ ἕκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀνάστατοι
 Ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἔμοι πικρὰς
 ὠδίνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαῖον, ἀλλ' ἤδη δέκα 45
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει.
 κάσιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἔμοι
 δέλτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
 ΤΡΟΦΟΣ.
 δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ 50
 κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοιμμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γινώμαισι δούλαις, κάμ' ἐκρή φράσαι τόσον·
 πῶς παῖσι μὲν τοσοῖσδε πληθύνεις, ἀτὰρ 55
 ἄνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Ὑλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὦραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρι τοῖς τ' ἔμοις λόγοις. 60
 ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἄγενητήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνὴ
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλευθέρων λόγον.
 ΤΥΛΛΟΣ.
 ποῖον; δίδαξον, μήτηρ, εἰ διδακτά μοι. 65
 ΔΗ. σέ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἔξενωμένον
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἴστιν αἰσχύνῃν φέρειν.
 ΤΑ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἰ τι πιστεύειν χρεῖων.
 ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;
 ΤΑ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου 70
 Λυδῆ γυναικὶ φασὶ νιν λάτρην πονεῖν.
 ΔΗ. πᾶν τοῖνον, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
 ΤΑ. ἀλλ' ἔξαφεῖται τοῦδ' ἔτι, ὡς ἐγὼ κλύω.
 ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν Ζῶν ἢ θανῶν ἀγγέλλεται;
 ΤΑ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι. 75
 ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
 ΤΑ. τὰ ποῖα, μήτηρ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
 ΔΗ. ὡς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον — — — — —
 τὸν λοιπὸν ἤδη βίον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαύτῃ κειμένω, τέκνον,
 οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἠνίκ' ἢ σεσώσμεθα 83
 κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
 ΤΑ. ἀλλ' εἴμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ 85
 84. ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἔξολωλότης

βάειν κατήδη τῶνδε, κἂν πάλα παρῆ.
 ἀλλ' ὁ Ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρός
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν·
 νῦν δ' ὡς Ξυνήμ', οὐδὲν ἠλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄν αἰόλα νῦξ ἐναριζομένα τίκει κατευνάζει τε,
 Ἄλιον, Ἄλιον αἰτῶ [φλογιζόμενον 94
 τοῦτο καρῶσαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 παῖς ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾶ στεροπᾶ φλεγέ-
 θων, 99
 ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ δισσαῖσιν ἀπείρους κλι-
 θεῖς, εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102
 ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
 οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, [Δηϊάνειραν αἰε,
 οὐποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἄνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν ὀδοῦ
 ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
 δύστανον ἐλπίζουσαν αἴσαν. 111
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέϊ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὔξει
 βίοντο [θεῶν
 πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον· ἀλλὰ τις
 αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύκει. 121
 ὦν ἐπιμεφομένα σ' ἀδεία μὲν, ἀντία δ' οἶσω. 122
 φάμι γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
 χρήναι σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραινῶν
 βασιλεὺς [χαρὰν
 ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
 πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες κέλευ-
 θοι. 131
 μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα 132
 νῦξ βροτοῖσιν οὐτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
 ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
 καὶ στέρεθαι.
 ἂ καὶ σὲ τὰν ἀνασσαν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὦδε
 94—102. = 103—111.
 112—121. = 122—131.

87. κατήδη Brunekius] κατήδην παρῆ D.]
 παρῆν 90. ἀλλ' Brunekius (versibus 87. 88. male
 post 96. collocatis)] νῦν δ' εἶα Erfurditius] ἔα
 οὐ addidit Brunekius. 92. νυν] νῦν. Enlitiem
 nun pro nῦν, partim Brunekio aliisque praeceuntibus,
 restitutum hoc loco et 441. 1193. 1259. 93. πύ-
 θοιτο ex πύθοιο factum. 97. *τοῦτο καρῶσαι] τοῦ-
 τω καρῶσαι 98. *πόθι παῖς] πόθι μοι παῖς 99.
 λαμπρᾶ στεροπᾶ] λαμπρᾶ στεροπᾶ pr. Utinamque ἂ
 in ἂ mutatum, sed i non additum, 100. ποντίους
 ποντίας, ou a m. pr. superscripto. ποντίους etiam
 in lemmate scholii. 101. *ἀπείροις] ἀπείροισιν
 103. ποθουμένα] πονουμένα Musgravius. 108. τρέ-
 φουσαν Cassubonus] φέρουσαν 110. κακὰ cum li-
 neola, qua Doricae formae saepe notantur. 114.
 ἐν addidit Erfurditius. 115. ἴδη Erfurditius] ἴδοι
 117. αὔξει] αυ in litura unius literae. Fuit ἄξει
 118. *ὥσπερ] ὥστε 120. ἀναμπλάκητον ex
 schol.] ἀμπλάκητον Ἄϊδα] αἰδα 122. *ἐπιμε-
 φομένα σ'] ἐπιμεφομένασ ἀδεία] αἰδοῖα Musgra-
 vius. 128. *ἐπέβαλε] ἐπέβαλλε θνατοῖς] θνατοῖς
 cum lineola. θνατοῖσ pr. 128. πῆμα καὶ χαρὰν
 Hermannus] πῆματι καὶ χαρᾷ pr. (Sic etiam in lem-
 mate scholii.) πῆμα καὶ χαρὰ corr. οἶον] αἰὲν Nau-
 kius. 135. *βέβακε] βέβηκε

35. *ἀεὶ] αἰεὶ 42. αὐτοῦ Hermannus] αὐτοῦ
 49. Δηάνειρα Brunekius] δηάνειρα, et sic con-
 stanter. 47. ἔστειχε, τὴν] Vel ἔστειχεν, ἦν
 53. τόσον ex schol.] τὸ σόν 58. 1026. *θρώσκει]
 θρώσκει 59. εἰ τί σοι Hermannus] εἰ τί σοι 66. φέ-
 ρειν Valckenarius] φέρει 68. *ἰδρῦσθαι] ἰδρῦσθαι
 69. *ἄροτον] ἄροτρον 74. Εὐβοῖδα] da in litura unius
 literae. 79. *ὡς ἢ] ὡς οἶ 80. Post ἄθλον de-
 levi eis τὸν ὑστερον, indicata lacuna. Sophocles
 fortasse εὐτόλμω φρενὶ vel simile quid scripserat.
 ὑστατον πόνων coniecit Herwerdenus. 84. ἢ —
 ἔξολωλότης] Eiecit Bentleius.

SOPHOCLES.

- τέκνοισι Ζήν' ἄβουλον εἶδεν; 110
 ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρε
 πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθωρῶ
 μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
 χώροις αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ, 145
 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
 ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
 ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντι παρθένου γυνή
 κληθῆ, λάβη τ' ἐν νυκτι φροντίδων μέρος. 149
 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·
 ἐν δ' οἶον οὐπω πρόσθεν, αὐτικ' ἔξερω.
 ὁδὸν γὰρ ἡμὸς τὴν τελευταίαν ἀναξ
 ὤρματ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 εὐνήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιῶν, οὐπω φράσαι,
 ἀλλ' ὡς τι δράσων εἶπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ἂν εἶπε μὲν λέχους ὃ τι
 χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτήσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρίδας γῆς διαιετην νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
 χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβύς. 165
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα,
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἀυδήσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν·
 ὡσθ' ἡδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμέ
 φόβω, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρεῖ μὲνιν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
 ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχω· ἐπεὶ καταστερῆ
 στείχονθ' ὄρω τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
 ΑἴΓΕΛΟΣ.
 δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὄκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἄλκμηνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κάκ μάχης
 ἄροντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
 ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖε, τόνδε μοι λόγον;
 ΑἴΓ. τάχ' ἐς δόμους σοῦς τὸν πολυζήλον πόσιν 185
 ἦξιν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
150. ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
 τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πράξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι
 166. τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπέκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη Ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
 170. τῶν Ἑρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων

143. δ'] *τ' 145. αὐτοῦ] αὐτοῦ cum duplici spiritu. 146. Ante οὐδὲν tres literae erasae. κλονεῖ] κλονεῖν, eraso v. 150—152. Versus spurios eiecit D. 151. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 161. ὃ τι Musgravius] ὅτι 162. χρεῖη Brunckius] χρεῖ' ἢ, ei in litura ex η facto. 163. *διαιετην] διαιετην
 164. ἡνίκα Dawesius] ἡνίκ' ἂν 165. ἀπείη] ἀπῆει ειη a m. pr. κἀνιαύσιον Brunckius] κἀνιαύσιος, post quod voc. quattuor literae erasae. 166—168. Versus spurios eiecit Dobraeus. 166. χρεῖη σφε Brunckius] χρεῖ' ἦσφε 170. Versum spurium eiecit Wunderus. 173. *ναμέρτεια] ναμερτεία
 177. Est hic ultimus paginae versus primo omissus ab librario, sed postmodum ab eo suppletus.
 186. Interpunctio non post ἦξιν, sed post φανέντα posita. σὺν κράτει] συγκράτει

187. τοῦ τόδ'] τοῦτο δ' pr. τοῦτοδ' (sic) sec.
 188. πρὸς πολλοὺς Hermannus] πρόσπολος 189. *κῆρυξ] κῆρυξ τοῦ δ' Hermannus] τὸν δ' pr. τοῦδ' corr. 200. ὄς] ὡς pr. 202. Lineola praefixa munitatae personae index. 204. ἀνασχόν] ἀνασχών, ὃ a m. pr. superscripto. 205. ἀνολολύξάτω δόμος D.] ἀνολολύξετε δόμοις. ἀνολολύξεταί δόμος Elmsleius. *ἀλαλαγαῖς] ἀλαλαῖς 209. Ἀπόλλω D.] ἀπόλλωννα 210. *παιάν'] παιάνα 214. θεῶν addidit D. 216. ἀείρομ'] Hesyehius, ἀείρομαι: ἄνω αἶρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινιάς. 217. Alterum ἰδοῦ addidit D. 219. εὐοῖ εὐοῖ D.] εὐοῖ μ' βακχίαν Brunckius] βακχέϊαν 221. Alterum Παιάν addidit D. 222. ἰδ', ὦ φίλα γυναῖκῶν D.] ἰδε ἰδ' ὦ φίλα γυναῖκα 223. ἀντίπρωρα] Sic cum iota adscripto ἀντίπρωρα 226. φρουρᾶν Musgravius] φρουρὰ λεύσειν] λεύσειν pr. 233. Ἑρακλῆ D.] ἥρακλέα

ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς, ἔνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίω Διί.
 ΔΗ. εὐκατὰ φαίνων, ἢ ᾗ μαντείας τινός;
 ΛΙ. εὐχαίς, ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
 χῶραν γυναικῶν ψν ὄρας ἐν ὄμμασιν.
 ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ἔμφωροι κλέπτουσί με.
 ΛΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρας πόλιν
 ἐξεῖλεθ' αὐτῷ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245
 ΔΗ. ἢ κατὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
 χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΛΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατέχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον, 250
 γύναϊ, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ.
 κείνος δέ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβῶν
 ὡσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἢ μὴ τὸν ἀγχιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ἔνν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνός ἦν,
 στρατὸν λαβῶν ἐπακτόν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γάρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὅς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ἔξενον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,
 λέγων χερσὶν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φανείς δέ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 βραίοιτο· δείπνοις δ' ἠνίκ' ἦν ψνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτός αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὡς ἴκετ' αἰθῆς Ἰφίτος Τιτυνθίαν 270
 πρὸς κλιτῶν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτέρα δέ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἀναῖ,
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος, 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὁθοῦνκε' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλω
 ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέρνω ἔνν δίκη χειρουμένῳ·
 ὕβριν γὰρ οὐ στέρησουσιν οὐδὲ δαίμονες.
 κείνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰσ' οἰκῆτορες,
 πόλις δέ δουλή· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσοράς
 ἔξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρούσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σός 285
 ἐφείτ', ἐγὼ δέ πιστός ὦν κείνῳ τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 βέξη πατρῷψ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,

237. *Εὐβοίς] εὐβοῖσ 240. δόρει D.] δορί
 245. ἐξεῖλεθ'] ἐξῆλεθ', ἢ in ἢ mutato. *αὐτῷ] αὐτῶ
 247. *ἀνήριθμον] ἀρίθμειον, ei in i mutato.
 253. *ἐξέπλησεν] ἐξέπλησεν 254. ἐδήχθη] ἐδείχθη
 pr. *τοῦνειδος] τ' ὄνειδος 255. *αὐτῷ] αὐτῶ

258. κοῦχ] κοῦκ, χ a m. pr. 265. βέλη serius
 additum literis tenuioribus, sed ab eadem manu, ut
 videtur. 266. *λείποιτο] λίποιτο 267. φανείς
 Hermannus] φώνει (ut 347.) ἀντ' Wunderus] ὡς
 268. ψνωμένος D.] οἰνωμένος 272. *θάτέρα] θῆτέρα
 273. ἦκε] ἔδικε Meinekius ad Oed. Col.
 p. 292. 277. *μόνον] μόνον 281. ὑπερχλίοντες
 pr. et lemma scholii. In ὑπερχλιδόντες mutavit ma-
 nus antiqua.

φρόνει νιν ὡς ἦξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν. 290
 ΧΟ. ἀνασσα, νῦν σοι τέρπις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
 ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα πράξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί; 291
 ὅμως δ' ἐνέστι τοῖσιν εὐ σκοπούμενοις 295
 ταρβείν τὸν εὐ πράσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὁρώση δυσπότητους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἶ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαίε, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμὸν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἰ τι δράσεις, τῆσδέ γε Ζώσης ἔτι. 305
 οὔτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἀνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
 πάντων ἀπειρος τῶνδε, γενναῖα δέ τις.
 Λίχα, τίνας ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλείστον ὤκτισα
 βλέπουσ', ὄσωπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
 ΛΙ. τί δ' οἶδ' ἐγὼ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
 ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΛΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
 ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ἔνεμπόρων ἔχεις;
 ΛΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.
 ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαινα, ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ 320
 καὶ ἔμφωρα τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
 ΛΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλώσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προῦφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορὰς βάρος 325
 δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
 κακῆ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
 ΔΗ. ἢ δ' οὐν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὔτως ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ νέαν λάβοι·
 ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δῶματα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἶ θέλεις
 σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἔξαρκῆ τιθῶ.
 ΛΙ. αὐτοῦ γε πρώτων βαδῶν ἀμμίνας', ὅπως 335
 μάθης, ἀνευ τῶνδ', οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω
 ὦν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθησ' ἂ δεῖ·
 τοῦτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγὼ.

295. πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν.

289. φρόνει] φρόνειν, accentu super o a m. rec.

292. τὰ δὲ Scaliger apud Musgr. Exercit. Eurip. p. 1.] τῶν δὲ 295. πολλή 'στ' ἀνάγκη] πολλήστ' ἀνάγκη. Versum spurium eiecit Wunderus. 306.

*τάσδ'] τάσδ' 308. τεκνοῦσσα Brunekius] τεκοῦσα,
 v a m. pr. 312. *πλείστον] πλείστων 314. *καὶ
 κρίνοις] κεκρίνοισ 316. Non post τυράννων, sed
 post εὐρύτου interpunctum. *σπορά τις] σπορά
 τίς 319. ἦνυτον primo omissum, sed postea lite-
 ris exiliioribus suppletum. 320. ἡμῖν Brunekius]
 ἡμῖν 321. ἔμφωρα τοι] ἔμφωρα 'στι D. ἔμφωρα
 τὸ Meinekius. *μὴ εἰδέναι] μὴδέναι 323. διήσει
 Wakefieldus] διοίσει οὐδαμὰ Hermannus] οὐδαμὰ
 326. δακρυρροεὶ, eraso circumflexo. 328. γ']
 'στ' Heimsoethius.

ΔΗ. τί δ' ἐστὶ τοῦ με τήνδ' ἐπίστασαι βάσιν;
 ΑΓ. σταθεῖσ' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
 μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
 ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὔθις πάλιν
 καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδ' ἐξείπειν θέλεις;
 ΑΓ. σοὶ ταῖσδ' ἐξείπειν οὐδὲν εἴρηται, τούτους δ' ἔα.
 ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνετω. 345
 ΑΓ. ἀνὴρ ὄδ' οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακός,
 ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
 ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
 ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρ' εἰσήκουσ' ἐγὼ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
 τήν θ' ὑπίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
 μόνος θεῶν θέλειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
 οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
 λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτός Ἰφίτου μόρος·
 ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
 ἀλλ' ἠνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχει λέχος, 360
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
 ἐπιστρατεύει πατρίδα [τὴν ταύτης, ἐν ἣ
 τὸν Εὐρυτόν τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
 κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα] τῆσδε καὶ πόλιν
 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρας, ἦκει δόμους
 ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
 οὐδ' εἰκόσ, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθω.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλώσαι τὸ πᾶν,
 δέσποινα, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
 καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
 ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὡστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἴδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὄμωσ.
 ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος;
 τί ν' ἐσδέδεγμα πημονὴν ὑπόστεγον 375
 λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἀρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὡσπερ οὐπάγων διώμυνο;
 ΑΓ. ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν
 πατρός μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
 ἴολη καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ

329. ἢ δ' οὖν D.] ἢδ' οὖν 331. πρὸς γ' ἐμοῦ]
 ἔξ ἐμοῦ Wunderus. νέαν λάβοι D.] λύπην λάβοι
 333. *θέλεις] θέλησι 336. τ' addidit Erfurd-
 tius. 337. ἐκμάθησ Turnebus] ἐκμάθησ θ' 339.
 ἐπίστασαι] φ ex p factum. 343. ἢ μοι Grod-
 dekias] ἢ μοι 347. φωνεῖ] φωνεῖ, prior accentus
 a m. rec. *δίκης] δίκησι 350. ἀγνοία Herman-
 nus] ἀγνοία 353. Εὐρυτόν] εὐροῖτον 356. *οὐδ']
 οὐτ' ἐπ'] e ex u factum. 358. ὃν] ὃ Erfurd-
 tius. à Schneidewinus. 360. *ἔχοι] ἔχη, sed ἢ ex ei facto.
 362—364. τὴν ταύτης — πατέρα] Seclisit Har-
 tungius. 364. πατέρα] Post πα litera erasa.
 πόλιν] πάλιν 366. ὡς] ἐς Brunckius. πρὸς Schnei-
 dewinus. τούσδε] τούσδε, qui in hoc pronomine
 frequens accentus est. 367. τόδε] τῶδε vel τόνδε
 pr., non τάδε. 368. ἐντεθέρμανται] ἐκτεθέρμανται
 D. 372. ὡσαύτως] ὡς αὐτῶσ hic et alibi.
 379. κάρτα Canterus] καὶ τὰ 380. οὔσα γένεσιν]
 γ σ
 οὔσα ενεσιν, literis γ et σ a m. recentissima. 381.
 καλεῖτο Brunckius] καλεῖτο οὐδαμὰ Hermannus]
 οὐδαμὰ

βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
 ΧΟ. ὄλοιντο μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὄσ ἀσκέι μὴ πρέποντ' αὐτῶ κακά.
 ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγους 385
 τοῖς νῦν παρούσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
 ΧΟ. πεύθου μολούσα τάνδρ' ὄσ, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
 λέξειεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
 ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνῶμης λέγεις.
 ΑΓ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390
 ΔΗ. μίμν', ὡς ὄδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
 ΑΓ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
 δίδαξον, ὡς ἔρποντοσ, εἰσοράσ, ἐμοῦ.
 ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
 ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶσ κἀννεώσασθαι λόγους.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰ τι χρῆζεις ἱστορεῖν, πάρεμ' ἐγὼ.
 ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆσ ἀληθείας νέμεις;
 ΑΓ. ἴστω μέγασ Ζεὺσ, ὦν γ' ἂν ἐξειδώσ κυρῶ.
 ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἦκεις ἄγαν; 400
 ΑΓ. οὐ δ' ἐσ τί δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσασ' ἔχεισ;
 ΔΗ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖσ, ὃ σ' ἱστορῶ. 401
 ΑΓ. Εὐβοῖσ· ὦν δ' ἐβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν. 401
 ΑΓ. οὔτος, βλέφ' ὠδε· πρὸς τί ν' ἐννέπειν δοκεῖσ; 402
 ΑΓ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέωσ
 κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέουσ, εἰ μὴ κυρῶ
 λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμὴν.
 ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἔχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεισ
 δέσποινα εἶναι τήνδε μὴ δίκαιος ὦν. ΑΓ. δίκαια γάρ.
 ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀεῖοῖσ δοῦναι δίκην, 410
 ἣν εὐρεθῆσ ἐσ τήνδε μὴ δίκαιος ὦν;
 ΑΓ. πῶσ μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλασ ἔχεισ;
 ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖσ.
 ΑΓ. ἄπειμι. μῶροσ δ' ἢ πάλαι κλύων σέθεν.
 ΑΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπησ ἱστορούμενοσ βραχύ. 415
 ΑΓ. λέγ' εἰ τι χρῆζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλόσ εἰ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἐπεμψασ ἐσ δόμοσ,
 κάτοισθα δῆτ'; ΑΓ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστορεῖσ;
 ΑΓ. οὐκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίασ ὄρας,
 ἴολην ἐφρασκεσ Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420
 ΑΓ. ποῖοῖσ ἐν ἀνθρώποισι; τίσ πόθεν μολῶν

383. *ΧΟ.] om. 385. 390. *ποιεῖν] ποεῖν
 387. πεύθου] πυθοῦ Nauckius. 388. νιν Brunckius]
 μιν 389. ἀπο] Sic, non ἀπό 390. ΑΓΓ. addidit
 Hermannus. 391. ΔΗ. Turnebus] ΧΟ. 393. ΑΓ.]
 —, lineola personae index. Ἡρακλεῖ] ei in li-
 tura pro ηι ut videtur. 396. κἀννεώσασθαι Her-
 mannus] καὶ νεώσασθαι. ἀνανεώσασθαι apud Eusta-
 thium p. 811, 20. *397. 399. ΑΓ.] ἀγγ 400. 401.
 404. 405. 410. 412. 415. 416. 419. 421. 427.] Nullae per-
 sonarum notae, sed solae lineolae. Versus 401.
 402. post 404 transponendos esse vidit Nauckius. Ve-
 teris librarii errore deceptus Tyrwhittus v. 403. ἐρω-
 τήσασ' in ἐρωτήσασ mutari volebat, quia ad nuncium
 referendum videbatur quod nunc, recto restituito ver-
 sum ordine, de Deianira dictum esse patet.
 402—431. In his versibus nuncio tribuit Brunckius
 quae in codice vel Deianirae tribuuntur vel sola li-
 neola, ut modo indicavi, notata sunt. 403. ΑΓ.] ἀγγ
 402. ΑΓ.] ΔΗΙ. 407. λεύσσων] λεύ-
 σων, altero σ superscripto. 408. ΑΓ.] ΔΗΙ.
 *αὐτ'] αὐτ' 409. ΑΓ.] ἀγγ 412. ποικίλασ Tyr-
 whittus] ποικίλασ' 413. ΑΓ.] ΔΗΙ. 414. ΑΓ.] ἀγγ
 ἢ D.] ἦν 417. ΑΓ.] ΔΗΙ 418. δῆτ'; ΑΓ. οὐ
 φημι Brunckius] κάτοισθα δῆπου. ἀγγ φημί 419.
 Post ἀγνοίασ litera erasa.

σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν πάρα;
 ΑΓ. πολλοῖσιν ἀσπῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
 ΛΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν κάζακριβῶσαι λόγον.
 ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
 ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
 ΑΓ. ὅς σου παρῶν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πάσα, κοῦχ ἢ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.
 ΛΙ. ἀνθρώπος, ὦ δέσποινα, ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος. 435
 ΔΗ. μὴ, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψης λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἔρεις κακῆ,
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τάνθρώπων, ὅτι 440
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεῖ.
 Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀνανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε· πῶς δ' οὐ χάτέρας οἴας γ' ἐμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῷμυ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῆ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῆδε τῆ γυναικὶ, τῆ μεταίτια
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἴ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὠδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλης γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεστιν οὐ καλῆ.
 ὅπως δὲ λήσεις; οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἱ φράσους' ἐμοί.
 κεί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβείς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλύγειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χάτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔργμει δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἄν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖ τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ψκτεῖρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι 465
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
 καὶ γῆν πατρίαν οὐχ ἔκοῦσα δύσμορος

422. πάρα Boethius] παρῶν 423. ΑΓ.] ΔΗΙ.

424. *ταῦτά γ'] ταῦτ' 425. ΛΙ.] ἀγγ κλύειν D.]
 ναὶ κλύειν *γίγνεται] γίγνεται 428. Ἡρακλεῖ] εἰ
 in litura. 430. τόνδε] o ex w factum. 431. ΑΓ.]
 ΔΗΙ. *ἤκουσεν] ἤκουσεν 432. *κοῦχ ἢ] κοῦχι
 434. ἀνθρώπος (ἢ ἄνθρωπος Brunckius)] ἀνθρώπος
 436. πρὸς σε Hermannus] πρὸς σέ 440. τοῖς] τοι pr.
 πέφυκεν] πέφυκασ' Nauckius. 441. μὲν νυν]
 μὲν νυν corr. μὲν . . ὄν pr. duabus literis erasis,
 quarum prior τ, non γ, fuisse potest, altera o.
 444. Post οὐ punctum. 445. Versum omissum
 in margine addidit S. τ' ἀνδρὶ Seidlerus] τάνδρι
 w
 447. μεταίτια] μετ' αἰτία, w a m. recentissima.
 450. ψεύδει] ψεύδη. Et sic ηἰ pro εἰ 452. 470.
 471. 570. 597. 671. 899. 1117. 1119. 1158. 1206. 1211.
 1215. 451. αὐτὸν Brunckius] αὐτὸν 453. *πᾶν
 τάληθές] πάντ' ἀληθές 455. *λήσεις] λήσῃσ (non
 λήσῃσ) *γίγνεται] γίγνεται 463. Post ἐντακεῖ
 literae duae elutae, τὸ ut videtur. 464. *ψκτεῖρα]
 ψκτεῖραι

ἔπερσε κάδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 βρίτω κατ' οὔρον, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν αἰεῖ.
 ΧΟ. πιθοῦ λεγούση χρηστὰ, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῆδε, κάπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.
 ΛΙ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονούσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοὶ φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὡσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἡμέρος ποθ' Ἡρακλῆ
 διήλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἢ πολύφθορος
 καθρέθη πατρίδος Οἰκαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπηνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνον ἀλύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμάρτον, εἴ τι τῆνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ Ἰσοῦ κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
 οὐς εἶπας ἐς τῆνδ', ἐμπέδους εἰρηκέναι.
 ὡς τᾶλλ' ἐκείνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπανθ' ἦσσαν ἔφυ.
 ΔΗ. ἀλλ' ὠδε καὶ φρονούμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἔξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἰσὼ στέργης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολάς φέρης,
 ἅ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρῆ προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄγης. κενὸν γὰρ οὐ δικάια σε 495
 χωρεῖν, προσελθόνθ' ὠδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
 ΧΟ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰεῖ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἄιδαν, 501
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
 τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
 τίνες ἀμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξήλθον ἀεθλ'
 ἀγώνων. 506
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου 507
 φάσμα ταύρου,
 Ἄχελῶος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὁ δὲ Βακχίας ἀπο 510
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα καὶ λόγχας βόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τὸτ' ἀολλεῖς
 ἴσαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων. [Ξυνοῦσα. 515
 μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
 τὸτ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
 ταυρείων τ' ἀνάμγδα κεράτων·
 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
 κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόδεντα
 πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἂ δ' εὐώπις ἀβρά

497—506. = 507—516.

468. βρίτω] ἴτω Nauckius. 470. πιθοῦ D.]
 πείθου λεγούση] λέγουσι, sed correctum a m. pr.
 471. τῆδε] e in litura, pro a ut videtur. 476.
 *Ἡρακλῆ] Ἡρακλεῖ 478. δόρει D. δορί 487. ἐμ-
 πέδους Nauckius] ἐμπέδως 488. 489. Seclisit
 Bergk. 491. *νόσον γ'] γ' om. *ἔξαρούμεθα]
 ἔξαιρούμεθα 495. κενόν] κενόν, e super ei scripto
 a m. recentissima. 497. μέγα τι σθένος] γρ. μέγα
 τι σθένουσα margo a m. antiqua. 502. *Ποσειδά-
 ωνα] ποσειδάωνα 504. τίνες ἀμφίγυοι Hermannus.
 Aberat τίνες. γάμων, τίνες Hermannus] γάμων
 τίνες 510. Βακχίας Brunckius] βακχείας 514.
 *ἰέμενοι] ἰέμενοι

τηλαυγεί· παρ' ὄχθω ἦστο, τὸν δν προσμένους' ἀκοίταν. ἐγὼ δέ μάτηρ μὲν οἶα φράζω· * * * * *	525	ἐάν γάρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκη χερσίν, ἢ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας, ἔσται φρενός σοι τοῦτο κλητήριον	575				
τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας ἐλεινὸν ἀμμένει, κάπο ματρὸς ἄφαρ βέβακεν ὥστε πόρτις ἐρήμα.	530	τῆς Ἑρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδῶν στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντί σου πλέον. τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλοι, δόμοις γάρ ἦν κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς, χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ. [φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλόμεθα τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἑρακλεῖ, μεμηχάνηται τοῦργον, εἰ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.]	580				
ΔΗ. ἦμος, φίλοι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν ὡς ἐπ' ἐξόδω, τῆμος θυραῖος ἤλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα, τὰ μὲν φράσουσα χερσίν ἀτεχνησάμην, τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιουμένη.	535	585	590				
κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἔζευγμένην, παρεσδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος, λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός. καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μίᾳς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἑρακλῆς, ὁ πιστός ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος, οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου. ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῆ νόσω, τὸ δ' αὖ ζυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων; ὄρω γάρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν· ὦν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα. ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἑρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ. ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνεω καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἢ δ' ἔχω, φίλοι, λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω. ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς, λέβητι χαλκῶ κεκρυμμένον, δ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνείλομην, ὅς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτούς μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις κύπαις ἐρέσσω οὔτε λαίφρῃσι νεώς. ὅς καμὲ, τὸν πατρῶον ἠνίκα στόλον ζῦν Ἑρακλεῖ τὸ πρῶτον εὔνις ἐσπόμην, φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἢ μέσω πόρω, ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦυσ' ἐγὼ, χῶ Ζηγὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χερσίν ἦκεν κομητήν ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας στέρνων διερροῖζεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως, τοσονδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐάν πίθη, πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπειμ' ἐγὼ·	540	545	550	555	560	565	570
526. Lacunam post hunc versum indicavit Bergk. 527. *τὸ δ' ἀμφινείκητον] τὸδ' ἀμφινείκητον 528. ἐλεινὸν Porsonus] ἐλεινόν. Sed sensus aliud postulat vocabulum, velut τελευταῖον. 530. *ὥστε] ὥσπερ 531. θροεῖ] θροεῖ pr. 534. *φράσουσα] φράζουσα 536. Versum in textu omissum in mar- gine addidit S. 539. ὑπὸ Brunckius] ὑπο 541. Post πιστόσ quinque literae erasae. 551. *καλῆ- ται] καλεῖται ἀνὴρ] ἀρ' ἢ Mehlerus in annot. ad Heraclitum p. 38. 554. λύπημα] Corruptum. κή- λημα Hermannus. 557. παρὰ Brunckius] πάρα 558. *Νέσσου] νέσου φονῶν Bergk] φόνων 559. Εὐήνον] εὐήνον, accentus super ov a m. rec. 560. πόρευε sine coronide. 561. *λαίφρῃσι] λαίφρῃ- σιν 564. ἢ D.] ἦν 567. πλεύμονας] πλεύμονασ, v a m. pr. 570. ἐάν πίθη] ἐάν πυθηῖ et in marg. γρ. ἐάν πι, literis reliquis (θη) macula obscuratis. 571. *σ'] om.	579. ἐγκεκλημένον D.] ἐγκεκλειμένον 584— 587. Seclisit D. Versum 585. notaverat Wunderus. 588. *εἰ τις] ἦτις 592. *οὐδ' εἰ δοκεῖς] οὐδο- κεῖσ, literis omissis a m. recentissima seculi 15, vel 16. suppletis. 593. ἂν γυνῶμα] γρ. ἀγνωμα in mar- gine, addito a m. recentissima τὸ γυνῶμα. 598. *ποιεῖν] ποιεῖν 602. τόνδε ταναῦφῃ Wunderus] ἄ τόνδε γ' εὐυφῆ, ἄ ab S superscripto. 607. ἰρόν D.] ἰερόν 608. φαυερὸν ἐμφανῆς Triclinius] φα- υερὸς (φαυερῶσ pr.) ἐμφανῶς 613. *ἐν] ἐμ 614. εὐθέως D.] εὐμαθῆς 615. ἐπόν μαθήσεται Bil- lerbeckius] ἐπ' ὄμμα θήσεται 621. *τι] τοι 622. μὴ οὐ pr. μὴν corr. 623. ἔχεις] λέγεις Wun- derus. θέλεις Schneidewinus.						

526. Lacunam post hunc versum indicavit Bergk.
527. *τὸ δ' ἀμφινείκητον] τὸδ' ἀμφινείκητον
528. ἐλεινὸν Porsonus] ἐλεινόν. Sed sensus aliud
postulat vocabulum, velut τελευταῖον. 530. *ὥστε]
ὥσπερ 531. θροεῖ] θροεῖ pr. 534. *φράσουσα]
φράζουσα 536. Versum in textu omissum in mar-
gine addidit S. 539. ὑπὸ Brunckius] ὑπο 541.
Post πιστόσ quinque literae erasae. 551. *καλῆ-
ται] καλεῖται ἀνὴρ] ἀρ' ἢ Mehlerus in annot. ad
Heraclitum p. 38. 554. λύπημα] Corruptum. κή-
λημα Hermannus. 557. παρὰ Brunckius] πάρα
558. *Νέσσου] νέσου φονῶν Bergk] φόνων
559. Εὐήνον] εὐήνον, accentus super ov a m. rec.
560. πόρευε sine coronide. 561. *λαίφρῃσι] λαίφρῃ-
σιν 564. ἢ D.] ἦν 567. πλεύμονας] πλεύμονασ,
v a m. pr. 570. ἐάν πίθη] ἐάν πυθηῖ et in marg.
γρ. ἐάν πι, literis reliquis (θη) macula obscuratis.
571. *σ'] om.

579. ἐγκεκλημένον D.] ἐγκεκλειμένον 584—
587. Seclisit D. Versum 585. notaverat Wunderus.
588. *εἰ τις] ἦτις 592. *οὐδ' εἰ δοκεῖς] οὐδο-
κεῖσ, literis omissis a m. recentissima seculi 15, vel
16. suppletis. 593. ἂν γυνῶμα] γρ. ἀγνωμα in mar-
gine, addito a m. recentissima τὸ γυνῶμα. 598.
*ποιεῖν] ποιεῖν 602. τόνδε ταναῦφῃ Wunderus]
ἄ
τόνδε γ' εὐυφῆ, ἄ ab S superscripto. 607. ἰρόν
D.] ἰερόν 608. φαυερὸν ἐμφανῆς Triclinius] φα-
υερὸς (φαυερῶσ pr.) ἐμφανῶς 613. *ἐν] ἐμ
614. εὐθέως D.] εὐμαθῆς 615. ἐπόν μαθήσεται Bil-
lerbeckius] ἐπ' ὄμμα θήσεται 621. *τι] τοι
622. μὴ οὐ pr. μὴν corr. 623. ἔχεις] λέγεις Wun-
derus. θέλεις Schneidewinus.

- ΔΗ. στείοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἔξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΛΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσσωμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἴσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς Ξένης ὄρων
προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
- ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἠδονῆ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΟ. ὦ ναυλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρά καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
Μηλίδα πᾶρ λίμναν
χρυσалаκάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ' ὕμιν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
σεῦται πάσας ἀρετὰς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκου·
ὄν ἀπόπολιν εἶχονεν
παντᾶ, δυσκαιδεκάμνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν· ἅ δέ οἱ φίλα δά-
τάλαιαν δυστάλαινα καρδίαν [μαρ 650
πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης αὐ στρωθεὶς
ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἀμερᾶν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
σταῖη πολὺκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασῶτιν ἐστίαν
ἀμείψας, ἐνθα κλήζεται θυτήρ·
ὄθεν μῶλοι πανίμερος, 660
τὰς πειθοὺς [παγχρίστῳ] συγκραθεὶς
ε - ἐπὶ προφάνσει θηρὸς.
- ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
- ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665
- ΔΗ. οὐκ οἶδ' ἄθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
- ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
633—639. = 640—646.
647—654. = 655—662.

628. προσδέγματ'] *προσδέργματ'. Totum ver-
sum seclisit Nauckius. 631. πρῶ] πρῶι, litera w
duobis punctis subnotata et superscripto iv, quo ma-
nus recentissima (seculi 15. vel 16.) πρὶν significavit.
632. *τάκειθεν] τὰ κείθεν 637. πᾶρ (sic Tri-
clinius) λίμναν] παραλίμναν 639. κλέονται Mus-
gravius] καλέονται 642. ἀχῶν Elmsleius] ἰάχων
644. κόρος Triclinius] τε κόρος. τε παῖς Har-
tungius. 648. Ante ἐπ' erasa litera o 649.
πάντα Bothius (debebat παντᾶ)] πάντα 650. ἅ] ἅ
Post δάμαρ tres literae erasae. 651. τάλαιαν
D.] τάλαινα 652. πάγκλαυτος] γ ex v factum.
653. αὐ στρωθεὶς Musgravius] οἰστρηθεὶς 654. ἐπι-
πόνων ἀμερᾶν Erfurdus] ἐπιπόνων ἀμέραν 658.

πρὸς] ποτὶ Wakefieldus. ἀνύσειε] ἀνύσεισ, e a m.
recentissima. 659. Ante θυτήρ tres quattuorve li-
terae erasae. 660. πανίμερος Mudgus] πανάμερος
661. παγχρίστῳ] γ ex v factum. Seclisi hoc vo-
cabulum indicato trium syllabarum defectu in initio
versus proximi. Excidit dativus substantivi alicuius.
662. προφάνσει D.] προφάσει

- ΔΗ. μάλιστ' ἄν ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παρανέσαι λαβεῖν. 670
- ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἔξ ὅτου φοβεῖ.
- ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὦ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆς οἰὸς εὐέρου πόκος, 675
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἔδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680
πλευρὰν πικρᾷ γλωχίνι, προυδιδάξατο
παρήκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφῆν,
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' αἰε- 685
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῶζειν ἐμέ,
ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
κᾶθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπές ἡλίου
κοιλῶ Ζυγάστρω δῶρον, ὡσπερ εἶδετε.
εἶσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀζύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
[τῆς οἰὸς, ὦ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
ἀκτίν' ἐς ἡλιώτιν· ὡς δ' ἐθάλλετο,
ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῆ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψαις ἐν τοιῇ ζύλου. 700
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δέ γῆς, ὄθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποὶ γνῶμης πέσω· 705
ὄρω δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσει
χρηζῶν ἔθελγέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 710
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαί.
μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνῶμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χῶνπερ ἂν θίγη, 715
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δέ τοῦδ' ὄδε

684. καὶ μοι τὰδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων

670. τῷ] τῶι 672. ἦν Erfurdus] ἂν 673.
μ θ
μαθεῖν] λαβεῖν, μ et θ a m. pr. 675. ἀργῆς—πόκος
Lobeckius ad Aiacem v. 801.] ἀργῆτ'—πόκωι
εὐέρου] εὐείρω (non εὐείρω). Correxerit Valckenarius,
nisi quod εὐείρου scripsit. 677. *αὐτοῦ] αὐτοῦ sine
spiritu. 684. Versum spurium eiecit Wunderus.
685. *τ'] om. 686. *θερμῆς] θέρησ 687. νιν Elms-
leius] ἂν 689. κατ' οἶκον] τὸν πέπλον Heimsoethius.
ἐν δόμοις] ἐνδυτὸν D. 691. *κᾶθηκα] καθῆκα

ε
692. εἶδετε] εἶδετα, e a m. pr. 696. Versum
spurium notavit Dobraeus. *προὔχριον] προὔχρειον
698. *κατέψηκται] κατέψικται 700. *ἂν βλέ-
ψαις] ἐκβλέψαισ 704. *Βακχίας] βακχεῖασ
707. ἂν] v ex m factum. 708. ἦς] ἦισ 710. με-
θύστερον] μεθ' ὕστερον 715. χῶνπερ Wakefield-
us] χ' ὡσπερ

- σφαγῶν διελθῶν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
 ταύτη σὺν ὀρμῇ κάμει συνθανεῖν ἅμα. 720
 Ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῆ πεφυκέναι.
 ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν ἀναγκαίως ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
 ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
 ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔ' ἐκούσας
 ὀρῆ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
 ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ 730
 κοινωνός, ἀλλ' ὧ μὴδὲν ἐστ' οἶκοι βαρῦ.
 ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστῆρ πατρός δεσπρὶν ὕχεται.
 ΤΑ. ὦ μήτηρ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην, 735
 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωμένην
 ἄλλου κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λῦσους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.
 ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
 ΤΑ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω 740
 πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
 ΔΗ. οἴμοι, τί ν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
 ΤΑ. ὄν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
 φανθὲν τίς ἂν δύναται ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
 ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ πάρ' ἀνθρώπων μαθῶν 745
 ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς;
 ΤΑ. πατρός βαρεῖαν ἔυφορᾶν ἐν ὄμμασιν
 αὐτὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
 ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρι καὶ παρίστασαι;
 ΤΑ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν. 750
 ὄθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
 νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφίκλυτος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῷω Διὶ
 βωμοῦς ὀρίζει τεμνίαν τε φυλλάδα· 755
 οὐ νιν τὰ πρῶτ' εἰσεῖδον ἄσμενος πόθω.
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκείος Λίχας,
 τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὄν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξέφισο, 760
 ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
 λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσήγε συμμιγῆ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δαίλαιος ἵλεω φρενὶ
 κόσμω τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχεται· 765
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ ἀματηρὰ κάπο πιείρας δρυός,

720. ὀρμῇ] ὀρμηί, γ a m. pr. 730. *ἐστ' ἐστιν
 οἶκοι Wakefieldus] οἴκοις 731. λόγον] χρόνον,
 superscripto literis exilioribus a m. ant. γρ. λόγον
 733. μαστῆρ supra versum a m. pr. 736. *μη-
 τέρ'] μητέρα σ' 742. μῆ] μὴ οὐ Nauckius.
 743. Alterum ἂν additum ex Suida s. v. οἴμοι.
 *ποιεῖν] ποεῖν 746. πατρός — αὐτὸς Nauckius]
 αὐτὸς — πατρός 747. κοῦ] καὶ, κοῦ in marg. a m.
 recentissima seculi 15. vel 16. 748. ἐμπελάζεις]
 ei ex ηι factum a m. pr. 751. *τροπαῖα] τρώ-
 παια 753. *Κήναιόν] κηναῖόν 755. εἰσεῖδον
 D.] εἰσεῖδον 757. κήρυξ] Sic hoc loco, non κή-
 ρυξ *ἵκετ'] ἵκετ' 759. *προυξέφισο] προὔξ-
 εφέισο 761. ἀπαρχήν] Post χ litera erasa, θ
 ut videtur. 764. κατηύχεται] κατήρχετο Meine-
 kius.

ἰδρῶς ἀνῆει χρωτὶ καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο.
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποῖαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δώρημα ἔλεξεν, ὡς περ ἦν ἐσταλμένον.
 κάκεινος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἢ λυγίζεται,
 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυτον ἐκ πόντου πέτραν· 780
 κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦδεὶς ἐτόλμα τάνδρος ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπάτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμῶν ἄρας εἶδε μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμόν κακόν,
 μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν με θές
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὄψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαυτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευμεν μόλις
 βρυχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν αὐτίκα 805
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτηρ, πατρὶ βουλευσας ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαστ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνασ', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
 ΧΟ. τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὀθούνεκα
 ἔυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγῶρῳ;
 ΤΑ. ἔατ' ἀφέρπειν· οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.

767. *ἰδρῶς ἀνῆει] ἰδρῶς ἂν ἦει προσπτύσ-
 σεται Musgravius] προσπτύσσετο 770. ἀδαγμὸς
 ex Photio p. 7, 21.] ὀδαγμὸς 771. ὡς Wakefiel-
 dus] ὡς 772. βόησε sine coronide, quam addidit
 Brunckius. 777. ἤκουσε] ἤκουσεν, en ex a facto
 ut videtur. 778. *πνευμόνων] πνευμῶνων
 783. ἀνευφήμησεν (quod ἀνηυφήμησεν scripsi) ex
 schol. Eurip. Troad. 573. et Hesychio s. v. ἀνευφη-
 μήσει] ἀνευ φωνῆς ἐν, i. e. ἀνευφώνησεν, ut scri-
 ptum in apographis. 795. ἄρας] ἄρας 796. κα-
 λεῖ H. Stephanus] καλεῖ 799. *ἄρον] ἀιρον
 μὲν με θές Wakefieldus] μὲν μέθες. Similiter erra-
 tum ab librario v. 1254. 806. ἐσόψεσθ'] ἐτ' ὄψεσθ'
 Meinekianus. 808. *Δίκη] δικη 810. *προὔβαλες]
 προὔλαβεσ. Utramque scripturam explicat scholiasta.
 816. καλός ex schol.] καλῶς

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῶν, ἦτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ' ἐρέτω χαίρουσα τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τύμῳ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι. 820
XO. ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τὰς παλαιφάτου προνοίας,
ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέρει
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825
τῷ Διὸς αὐτόπαϊδι·
καὶ τὰδ' ὄρθως ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
φῶς ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν;
εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα 830
χρῆει δολοποιὸς ἀνάγκη
πλευρὰ, προστακέντος ἰοῦ,
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835
δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
προσπετακῶς φάσματι; μελαρχαῖτα τ'
ἄμμυγ' ἀνιν αἰκίζει
θηρὸς ὀδόντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
ἦν ἄδ' ἂ τλάμων ἄοκνος
μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
ἄισσόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
ἢ που ὀλοῦ στένει,
ἢ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν.
ἂ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
λαν ἄταν. 851
ἔρρωγεν παρὰ δακρύων·
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἶον ἀναρσίων
οὔτῳ Ζηνὸς κέλωρ' ἀρακλειτὸν
ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,
ἂ τότε θοὰν νύμφαν
ἄταγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
ἂ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἀναυδος φανερὰ τῶνδ'
ἐφάνη πράκτωρ. 862

821—830. = 831—840.

841—851. = 852—862.

825. *ἄροτος] ἄροτρος (non ἄροτρον). Idem vi-
tium v. 69. ἀναδοχὰν] ο in litura. Sensus postu-
lat ἀνάλυσιν vel, quod Meinekius coniecit, ἀναπνοάν.

829. λεύσσω] Alterum σ supra versum.
830. φῶς (hoc cum Wundero) ἔτ' ἐπίπονον. D.]
ἔτι ποτὲ ἔτ' ἐπίπονον, relicto post ποτὲ septem
fere literarum spatium. 831. φονία] φονία

832. ἀνάγκη] Quattuor inter a et v literae
erasae. 833. πλευρὰ Erfurdii] πλευρᾷ

834. ἔτρεφε Lobeckius] ἔτεκε 835. *ἀέλιον] ἄλιον
837. φάσματι] Ἐάσματι D. Ἐάσμα ex Sopho-
cle annotavit Pollux 7, 30. 838. τ'] δ' D. 840.
θηρὸς ὀδόντα κέντρ' D.] νέσου θ' ὑπο φονία δολό-
μυθα κέντρ', verbis νέσου θ' ὑπο separato versu ro-
sitis. 841. ἄοκνος Musgravius] ἄοκνον 842. δό-
μοισι Turnebus] δόμοις 844. προσέβαλεν] προσέ-

βαλε corr. προσέβαλλε pr. ἀπ'] ἐπ', cum gl. ἀπὸ
τοῦ νέσου ἀλλόθρου Erfurdii] ἀλλοθρόου
845. οὐλίαισι συναλλαγαῖς Wunderus] ὀλεθρίαῖς ξυ-
αλλαγαῖς 854. Ζηνὸς κέλωρ addidit D., deleto
Ἑρακλέους, quod post ἀρακλειτὸν legebatur.
855. *ἐπέμολεν] ἀπέμολε (ἐπέμολε Triclinius)

862. *ἐπέμολεν] ἀπέμολε (ἐπέμολε Triclinius)
SOPHOCLES.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου;
τί φημι; 865
HM. ἦχέ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.
HM. εὔνες δὲ
τήνδ' ὡς ἀηδῆς καὶ συνωφρωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι. 870
ΤΡΟΦΟΣ.
ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ μικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον Ἑρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
XO. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;
TP. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
ὀδῶν ἀπασῶν ἔξ ἀκινήτου ποδός. 875
XO. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; TP. πάντ' ἀκήκοας.
XO. τέθηκεν ἢ τάλαινα; TP. δεύτερον κλύεις.
XO. τάλαινα ὀλεθρία, τίτι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;
TP. σχετλιώτατα πρὸς γε πράξιν. XO. εἰπέ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει. 880
TP. αὐτὴν διηίστωσε. XO. τίς θυμὸς, ἢ τίνες
νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
ἀνύσσα μόνα; TP. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
XO. ἐπέιδες, ὦ ματαῖα, τάνδ' ὕβριν;
TP. ἐπέιδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
XO. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ. 890
TP. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
XO. τί φωνεῖς; TP. σαφηνή.
XO. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
ἂ νέορτος ἄδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ' Ἑρινύν. 895
TP. ἄταν γε· μᾶλλον δ' εἰ παρούσα πλησία
ἔλευσες οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ἔκτισας.
[XO. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
TP. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.]
ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωματίων εἶσω μόνη, 900
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια

863. ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Brunckius hic et in sequenti-

bus] X. Ante haec hemichorii verba excidit nutri-
cis eulatio ex aedibus erumpens, ἰὼ μοί μοι, ut in
Electra 77. et Aiac. 974., vel similis aliqua. Monuit
Meinekius. 866. 868. HM. om. 869. ἀηδῆς Wun-
derus] ἀήθης 870. σηματοῦσα Brunckius] σημαί-
νουσα 871. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 879—895.
In his versibus, ut metrorum deformitas, qua non-
nulli laborant, ostendit, plura sunt corrupta vel in-
terpolata, quae nunc in integrum restitui nequeunt:
de quibus dixi in annotationibus Oxoniensibus. 879.
σχετλιώτατα] Non apparet cur versum ab anapaesto
incipere maluerit quam ab dactylo, quem Heimsoe-
thii praebet coniectura δεινότητα. 881. *διηίστωσε]
διηίστωσεν 883. αἰχμᾶν] αἰχμᾶ Hermannus.

τ
886. τομᾷ] στομᾷ, τ a m. seculi 15. vel 16. super-
scripto. σιδάρου Erfurdii] σιδήρου 888. *μα-
ταῖα] ματαῖα. Trimeter qui requiritur restituit Wun-
derus, ἐπέιδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν. 891.
*αὐτῆ] αὐτῆ 893. μεγάλην] μεγάλην, syllaba λᾶν
proxima versui adiecta. 894. ἂ νέορτος scholiasta]
ἂν ἔορτος (sic) *ἄδε] ἄδε, ut solet. 895. *Ἑρι-
νύν] ἐρινύν 896. δ' a m. pr. insertum. εἰ in li-
tura pro η 897. *ἔλευσες] ἔλευσε ἔδρασε]
ἔδρασε, eraso v 898. Post κτίσαι litera erasa
898. 899. Versus spurios notavit Hermannus.
900. γὰρ ἦλθε Schaeferus] παρήλθε

στορνύνθ', ὅπως ἀφορρον ἀντὶ πατρί,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιντ' ἔρημοι, κλαε δ' ὀργάνων ὄτου
 905 ψαύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κάλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαεν ἢ δύστηνος εἰσορῶμένη,
 910 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη
 καὶ τὰς ἀπαιδὰς ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρω
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορῶμένην.
 915 κἀγὼ λαθραῖον ὄμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίσι
 τοῖς Ἡρακλείσι στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίσι,
 920 καὶ δακρῶν ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἐμ' οὔποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.
 925 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνω χερὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἢ χρυσιλάτος
 προὔκειτο μαστῶν περονίσι, ἐκ δ' ἐλώπισεν
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὄσονπερ ἔσθονον,
 τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 930 κὰν ψ τὸ κείσε δευρό τ' ἔξορῶμεθα,
 ὄρωμεν αὐτὴν ἀμφιπλήρη φασγάνω
 πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὄργην ὡς ἐφάσειεν τόδε,
 935 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὐνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρός ἔρξειεν τάδε.
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυμάτων
 εἰλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γῶμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 940 πλευρὰν παρείς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῆ,
 κλάων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠφραμισμένος βίον.
 945 τοιαῦτα τάνθαδ' ἐστίν· ὡστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον,
 πρὶν εὐ πάθη τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
 ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 947—949. = 950—952.

902. ἀντὶ Triclinius] ἀντοῖη 905. γένοιντ'
 ἔρημοι Nauckius] γένοιντ' ἐρήμη κλαε D.] κλαε
 909. ἔκλαεν D.] ἔκλαεν 910. ἀνακαλουμένη]
 ἀγκαλουμένη Hermannus. Vid. ad El. 693. 911.
 Versus absurdum in modum interpolatus aut totus
 ab interpolatore confictus, quum versus excidisset
 quo verba τὸν αὐτῆς δαίμονα accuratius definirentur.
 918. εὐνατηρίσι D.] εὐναστηρίσι 924.
 * αὐτῆς] αὐτῆσ ἢ Wakefieldus] ὦ 928. τῆς
 τεχνωμένης τάδε] τῆσδε μωμένης τάδε Meinekius.
 932. * ὁ παῖς] om. Post ἔγνω duae literae era-
 sae. 941. κλάων D.] κλαίων 942. ὠφραμισμέ-
 νος] w ex o factum. βίον Wakefieldus] βίου
 944. ἢ καὶ τι πλείους D.] ἢ καὶ πλείους τις: quod in
 apographis metro accommodata est illata forma vi-
 tiosa πλέους. Ad sententiam quod attinet, rectius
 fecisset poeta si scripsisset ἢ καὶ μίαν τις ἡμέραν
 λογίζεται. Meinekius (in Append. ad Oedip. Col. p.
 302.) tota haec peroratio 943—946. ab falsario com-
 posita esse videtur, quum genuini versus Sophoclis exci-
 dissent. 947. πότερα πρότερον D.] πότερ' ἂν πρότερα

πότερα μέλα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 950 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις,
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 955 ἥ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνομι
 μόνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσασπαλλάτοις ὀδύνας
 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἀσπετόν τι θαῦμα. 961
 ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προὔκλαον, δῶρυφνος ὡς ἀηδῶν.
 965 Ἐένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὐ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
 προκηδομένα βαρεῖαν
 ἀσοφον φέρει βάσιν.
 αἰαί, ὀδ' ἀναύδατος φέρεται.
 τί χρῆ, φθίμενόν νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 970
 ΤΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,
 πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
 ΠΡΕΣΒΥΣ.
 σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
 975 ἀγρίαν ὀδύνην πατρός ὠμόφρονος.
 Ζῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακῶν
 στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ Ζῆ;
 ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεργεῖς τὸν ὕπνω κάτοχον
 κάκκινήσεις κἀναστήσεις
 980 φοιτάδα δεινὴν
 νόσον, ὦ τέκνον. ΤΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
 βάρος ἄπλετον ἐμμέμονον φρήν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ὦ Ζεῦ,
 ποὶ γὰς ἤκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
 985 κείμαι πεπονημένος ἀλλήκοις
 ὀδύνας; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·
 ἢ δ' αὐ μαρὰ βρύκει, φεῦ.
 ΠΡ. ἄρ' ἐξῆδησθ' ὄσον ἦν κέρδος
 σιγῆ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι
 990 τῶδ' ἀπὸ κρατὸς
 βλεφάρων θ' ὕπνον; ΤΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
 στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
 ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
 953—961. = 962—970.

948. μέλα Musgravius] τέλεα 951. μένομεν
 Erfurdtius] μέλλομεν 954. * αὔρα] αὔρα 956.
 Ζηνὸς Triclinius] διὸς 960. δυσασπαλλάτοις] ἀλλ
 in litura duarum literarum. Videtur al (simplici λ)
 fuisse. 963. προὔκλαον D.] προὔκλαον
 ἔνοι post ἀηδῶν lectum delevit Triclinius.
 964. βάσις] στάσις Meinekius. 966. * προκηδομένα]
 προκηδομένα 969. αἰαί, ὀδ' ἀναύδατος Er-
 furdtius (nisi quod αἰ αἰ αἰ scripsit)] αἰ αἰ αἰ
 ὀδ' ἀναύδατος 970. φθίμενον Hermannus] θα-
 νόντα καθ' ὕπνον] κάθυπνον Reiskius.
 971. 972. ἐγὼ σοῦ Brunckius] ἐγὼ σου 977. γέρον
 Brunckius] γέρων 978. μὴ ἔξεργεῖς Dawesius]
 ἢ
 μὴξεργεῖσθ (ἢ a m. pr.) 982. ἐμμέμονον Erfurdtius]
 ἐμμέμονε 986. Versus syllaba una longa aut
 duabus brevibus defectus. ὠμοι μοι ἐγὼ Meinekius.
 987. * ἢ δ'] ἢδ' 988. ἐξῆδησθ' Cobetus Nov.
 Lect. p. 215.] ἐξῆδησθ

- ἱερῶν οἶαν οἶων ἐπί μοι
 μελέω χάριν ἠνύσω, ὦ Ζεῦ. 996
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λύβαν, οἶαν·
 ἦν μὴ ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὤφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
 τίς γὰρ αἰδός, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἰατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακληῆσει;
 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἐῖ,
 ἔατέ μ', ἔατέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
 ἔαθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολείς μ', ἀπολείς.
 ἀνατέτροφας ὁ τι καὶ μύση. [ὦ 1009
 ἠπταί μου, τοτοτοῖ, ἦδ' αὐθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ',
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὐς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα κα-
 θαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 ἐῖ,
 οὐδ' ἀπαράξει κράτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ. [κει 1018
 ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μείζον ἀνή-
 ῆ κατ' ἐμὰν ῥύμμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ
 ὄμμα [ἔργωγε, 1020
 ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν. ΤΑ. ψαύω μὲν
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὐτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἑξανῶσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.
 ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 1005 a. b. = 1015—1017.
 1006—1014. = 1027—1040.
 1023—1026. = 1041—1042.
995. οἶαν οἶων ἐπί μοι Martinus] οἶαν ἀνθ' οἶων
 (w ex o factum) θυμάτων ἐπί μοι 996. ἠνύσω, ὦ
 Ζεῦ] ἠνύσω Ζεῦ, ὦ a m. pr. 1004. ἰδοίμην (debe-
 bat ἰδοίμην) Triclinius] ἰδοίμ' ἂν, η a m. ant.
 1005 a. δύσμορον εὐνάσαι (sic) separato versu. δύ-
 μορον] γρ. ὕστατον (nescio a qua manu) 1005 b.
 ἔαθ' ὕστατον εὐνάσαι Hermannus] ἔατέ με δύστανον
 εὐνάσαι 1006. * πᾶ] πᾶ πᾶ Seidlerus.
 1007. Post alterum ἀπολείς duae literae erasae vel
 una. 1008. ἀνατέτροφας Erfurditius] ἀντέτροφας
 1009—1042. Versus in codice sic divisi, ἠπταί-
 ἦδ' ἄ πάντων ἄδικώτατοι ἄ πολλὰ ἄ κατὰ ἄ ὠλεκό-
 μαν ἄ καὶ νῦν ἄ οὐ πῦρ ἄ τισ' ἔξ ἄ οὐδ' ἄ βίου ἄ τοῦ-
 ὦ ἄ τοῦργον ἄ ἦ κατ' ἄ σὺ δὲ ἄ ἐμπλεον ἄ σώζειν ἄ λα-
 θίπονον ἄ οὐτ' ἄ θύραζ' ἄ ἐν ἄ ἔστι ἄ βίον ἄ ὦ παῖ-
 τᾶδε ἄ πρόσλαβε ἄ ἐῖ ἄ ἰὼ ἄ θρώσκει ἄ δειλαία ἄ ἀπο-
 τίβατος ἄ νόσος ἄ τόδε μ' αὐτὸν φῦσαντ' ἄ ἀνεπί-
 φθονον ἄ παῖσον ἄ κλη- ἄ ἄ δος ἄ σὰ ἄ ἄν ἄ αὐτως
 ὠδ' ἄ ὦ διός ἄ ὦ γλυκὺς ἄ εὐνασόν μ' ἄ ὠκυπέτα μό-
 ρωι ἄ τὸν μέλεον φθίσας. 1009. * τοτοτοῖ] τὸ τὸ
 τοῖ 1010. Ἑλλάνων] ἀνθρώπων Wunderus.
 1012. * ἐν πόντῳ] ἐνιπόντῳ 1013. * ἐπιτρέψει] ἠ
 ἀποτρέψει 1014. ἐῖ D.] ἐξ 1018. ἀνήκει] ἀνεί-
 κει, η a m. seculi 15. 1020. * σοί τε γὰρ ὄμμα ἄ ἐμ-
 πλεον ἢ δι' ἐμοῦ] Locis corruptus et, ut videtur,
 defectus, quem utcumque explicuit scholiasta.
 1021. ὀδυνᾶν ex scholiastae annotatione] ὀδύναν
 θ
 θύραθεν] θύραζ' ἐν, θ a m. pr. 1022. βίον Mus-
 gravius] βίον 1023. παῖ Seidlerus] παῖ παῖ
- τᾶδέ με τᾶδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1025
 αἰαῖ, ἰὼ δαίμων.
 θρώσκει δ' αὐ, θρώσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030
 ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὐ λωβάται. ἰὼ παῖ,
 τὸν φύτορ' οἰκτεῖρας ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
 παῖσον ἑμᾶς ὑπὸ κληδός· ἀκοῦ δ' ἄχος, ὦ μ'
 ἐχόλωσεν 1035
 σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὠδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτως, ὠδ' αὐτως ὡς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς
 ὦ Διὸς αὐθαίμων, [Ἄϊδας, 1040
 εὐνασον εὐνασον ὠκυπέτα μόρω
 τὸν μέλεον φθίσας.
 ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς, φίλοι,
 ἀνακτος, οἷαις οἷος ἦν ἐλαύνεται. 1045
 ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγων πέρα
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγὼ·
 κοῦπῳ τοιοῦτον οὐτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
 προύθηκεν οὐθ' ὁ στυγρὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ
 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθήψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφιβληστρον, ὦ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας
 ῥοφεῖ εὐνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπυκεν ἦδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῆδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὐθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήριος βία,
 οὐθ' Ἑλλάς, οὐτ' ἄγλωσσοι, οὐθ' ὄσην ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασε πῶ·
 γυνὴ δὲ, θήλυς οὔσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμόν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὀρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκτεῖρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρωχα κλάων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἀνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
1025. αἰαῖ, ἰὼ δαίμων D.] ἐξ ἰὼ ἰὼ δαίμων
 1026. θρώσκει] θρώσκει utrobique. 1031. ὦ Seid-
 lerus] ἰὼ. Alterum Παλλὰς addidit D. 1034. φύ-
 τορ' D.] φύσαντ' 1035. * ἡμᾶς] ἡμᾶς ἀκοῦ—ἴ] ἄ-
 κου—ὄ, erasa post ὄ litera, e ut videtur. ἐχόλω-
 σεν] γρ. ἐχόλησεν ab S, quasi ἐλόχησεν voluerit. ἐδό-
 λωσεν A. Spengelius. 1038. τὰν Erfurditius] ἂν
 1042. Verba ὦ διὸς αὐθαίμων in marg. a m. pr.
 ante ὦ γλυκὺς αἰδᾶσ inserenda. Post haec verba
 posuit Seidlerus. 1042. εὐνασον εὐνασον Turne-
 bus] εὐνασόν μ' εὐνασον 1044. * τάσδε συμφορὰς]
 τάσδε συμφορὰς 1045. * οἷαις] οἷας 1046. λό-
 γων πέρα Wunderus] λόγῳ κακὰ 1051. ἐμοῖς]
 ἐμοῖ, σ a m. sec. 15. addito. 1052. διόλλυμαι] δι-
 ὠλλυμαι pr. 1054. πλεύμονος] πλεύμονος, v a m.
 pr., ut v. 567. 1059. * θήριος βία] θήριος βία
 1062. θήλυς οὔσα] θήλυ φύσα Steinhartus. 1067.
 εἰδῶ] εἰδῶ pr. ἴδῳ Nauckius. 1069. λωβητὸν—
 κακούμενον] Hunc versum aut non legit aut consulto
 omisit Cicero, quum Herculis orationem (v. 1046—
 1101.) in sermonem Latinum liberius transferret
 Quaest. Tuscul. 2, 8. 1071. * ὥστε] ὥστις in textu
 et in lemmate scholii. 1072. κλάων D.] κλαίων

- ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμεν κακοῖς,
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θήλυς ἠύρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι θ' ὅποιας ταῦτα συμφορὰς ὑπο
 πέπονθα· δεῖξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὄρατε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
 αἰαὶ τάλας,
 ἔθαλπεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως, ὁ δ' αὖ
 διήξε πλευρῶν, οὐδ' ἀτύμναστον μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβροτος νόσος.
 ὠναῖ Ἀἶδη, δέξαι μ', 1085
 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον.
 ἔνσεισον, ὠναῖ, ἐγκατάσκηπον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσῆγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυᾶ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρμυάνθιον τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονός
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσεῶν
 δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. 1100
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κοῦδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὠδ' ἀναρθρὸς καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὐ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρῶσμαι κάκ τῶνδε. προσμῶλοι μόνον,
 ἴν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ Ζῶν κακοῦς γε καὶ θανῶν ἐτισάμας.
 ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσας, ἀνδρὸς τοῦδ' εἰ σφαλῆσεται.
 ΤΔ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχῶν, κλύθι μου νοσῶν ὁμως· 1115
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει
 θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοιῖς ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγείς μάτην.
 ΗΡ. εἰπῶν δ' χρήζεις λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνίημ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
 ΤΔ. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἔστιν οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
 ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
 ΤΔ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
 ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 ΤΔ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἔρεις.
 ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
 ΤΔ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
 ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
 ΤΔ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
 ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρήν σφ' ἔξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
 ΤΔ. κἂν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
 ΗΡ. δεῖνοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπέ δ' ἢ νοεῖς. 1135
 ΤΔ. ἅπαν τὸ χρήμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
 ΗΡ. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
 ΤΔ. στέρρημα γὰρ δοκούσα προσβαλεῖν σέθεν
 ἀπήπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἐνδον γάμους.
 ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
 ΤΔ. Νέσσοσ πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 τοιψδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμήναι πόθον.
 ΗΡ. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἰχόμαι τάλας.
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἴμοι, φρονῶ δὴ συμφορὰς ἴν' ἔσταμεν. 1145
 ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,
 κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταῖαν ἐμοῦ
 φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγὼ. 1150
 ΤΔ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίῃ
 Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
 παίδων δὲ τοὺς μὲν Ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
 τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστου ναιοντας μάθοις·
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῆ, πάτερ, 1155
 πράσσειν, κλύοντες ἔξυπρητήσομεν.
 ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργρον· ἐξήκεις δ' ἴνα
 φανείς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 τῶν ἐμπνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
 ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκῆτῳ πέλοι.
 ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὔτω Ζῶντά μ' ἔκτεινε θανῶν.
 φανῶ δ' ἐγὼ τοῦτοισι συμβαίνοντά σοι

1074. εἰπόμεν ex schol. Ai. 317.] ἐσπόμεν
 1075. ἠύρημαι D.] εὔρημαι 1077. θ' Nauckius] δ'
 1080. δύστηνον] δύστανον, η a m. ant. superser.

ε ε
 1081. αἰαὶ τάλας D.] αἶ αἶ ὦ τάλας αἶ αἶ (utrum-
 que ε a m. rec.) 1082. ὁ δ' Turnebus] ὅδ'
 1085. μ'] με 1091. *ὕμεῖς ἐκεῖνοι] ὑμεῖσ δὲ κεί-
 νοι 1095. διφυᾶ D.] διφυῆ, ut ἀφυῆ Philoct
 1014. Intactum vero relictum τάνδεα Oed. Col.
 1430. 1096. ὑπέροχον Bentleius] ὑπείροχον
 1098. ἀπρόσμαχον] Similiter Cerberum ἀνικάτον di-
 xit Sophocles Oed. Col. 1568. σῶμά τ' ἀνικάτου θη-
 ρός, ubi quum vocabuli ἀνικάτου syllabae penultima
 longae in strophā 1556. brevis respondeat, Meinekius
 p. 200. σῶμά τε μαίμακος coniecit collata Photii
 glossa p. 241, 14. μαίμακος: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμα-
 χον. τραγικὴ ἢ λέξις, cui addendus Arcadius, qui
 μαίμακος inter adiectiva in ακος terminata memorat
 p. 51, 12. Idem adiectivum Trachiniarum versui resti
 tui voluit Nauckius, σκύλακα, μαίμακος τέρας.
 1100. ἐσχάτοις τόποις] ἐσχάτοισι γῆς vel ἐσχάτοις
 χθονός Nauckius. 1106. αὐδηθεῖς] Post αὖ duae
 literae erasae. 1111. κακοῦς γε] κακούργους Co-
 betus Nov. Lect. p. 211. 1114. παρέσχες] παρίης
 Heimsoethius.

ι
 1121. ξυνίημ'] ξυνείημ', i a m. rec. 1123. οἷς
 θ'] ὡς θ' Nauckius. 1132. *αὐτῆς] αὐτῆσ ἐκ-
 τόπου] ἐντόπου Meinekius. 1136. μωμένη Hea-
 thius] μνωμένη 1137. *χρήστ'] χρήστ' 1138.
 χ
 στέρρημα] στέρρηθρα Nauckius. 1139. ἀπήπλακ',
 χ a m. pr. ἀπήπλαχ' Elmsleius. 1141. *Νέσσοσ]
 νέσοσ 1144. ἔστι μοι] εἰσορῶ Nauckius. 1150.
 *ὅσ'] ὅσοσ' 1155. δ' ὅσοι] δὲ σοι Nauckius, delete
 versu proximo. 1156. πράσσειν Brunckius] πράτ-
 τειν 1158. *φανείσ] φανῆσ ὦν ἀνὴρ ἐμὸς κα-
 λεῖ] ὦν ἐμὸς καλεῖ γόνος Meinekius. 1159. *πρό-
 φαντον] πρόσφατον 1160. τῶν ἐμπνεόντων Er-
 furdius] πρὸς τῶν πνεόντων 1161. Ἄιδου inter
 οἰ
 versus habet a m. pr. πέλοι] πέλει, οἰ a m. pr.
 1163. ἐκτεινε] ἐκτανεν Triclinius. 1164. συμβαί-
 νοντά σοι Wunderus] συμβαίνοντ' ἴσα

- μαντεία καινά, τοῖς πάλοι Ξυγήγορα, 1165
 ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλλος εἰσεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
 ἢ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστῶτων ἔμοι 1170
 λύσιν τελείσθαι· κἀδόκου πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανούσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὐ γενέσθαι τῷδε τάνδρι σύμμαχον, 1175
 καὶ μὴ ἴπιμειναι τοῦμὸν δέξῃναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.
 ΤΑ. ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἐς λόγου στάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθῶν, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ. 1180
 ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιᾶν πρώτιστά μοι.
 ΤΑ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄραν ἐπιστρέφεις;
 ΗΡ. οὐ θάσσοι οἷσιν μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΤΑ. ἰδὸν προτείνω, κούδὲν ἀντειρήσεται.
 ΗΡ. ὄμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κἀρα. 1185
 ΤΑ. ἢ μὴν τί δράσεις; καὶ τὸδ' ἐξειρήσεται;
 ΗΡ. ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
 ΤΑ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπίμοτον.
 ΗΡ. εἰ δ' ἐκτός ἔλθοις, πημονᾶς εὐχου λαβεῖν.
 ΤΑ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὐχομαι δ' ὄμω. 1190
 ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηγὸς ὕπιστον πάρον;
 ΤΑ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
 ΗΡ. ἐνταυθὰ νυν χρῆ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ Ξυν οἷς χρήζεις φίλων,
 πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρήσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἰ 1200
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθεν ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς.
 ΤΑ. οἶμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἶά μ' εἴργασαι.
 ΗΡ. ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρός
 ἄλλου γενοῦ τοῦ μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
 ΤΑ. οἶμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγε, ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 καὶ μόνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΤΑ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰψμην τὸ σόν; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τάλλα γ' ἔργασαι.
 ΤΑ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΤΑ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερσῶν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κού καμεί τοῦμὸν μέρος. 1215
1167. *ἐσελθῶν] εἰσελθῶν 1172. τὸ δ' Wyttenbachius] τὸδ' 1173. προσγίγνεται Brunckius] προσγίγνεται 1175. *τῷδε τάνδρι] τῷδε τ' ἀνδρὶ. τῷ δὲ γ' ἀνδρὶ apud schol. Homeri Il. 18, 100. 1176. ἀν μὴ ἴπιμειναι] μὴ παμῆναι pr., quod, delete an, in μὴ ἴπιμειναι mutatum est. *δέξῃναι] δέξῃναι 1177. εἰκαθόντα D.] εἰκαθόντα 1181. *ἔμβαλλε] ἔμβαλε εἰ 1183. ἀπιστήσεις] ἀπιστήσις, εἰ a m. pr. γρ. προστήσις ἐμοὶ ab S. 1193. *ἐξάραντά σε] ἐξαιρέντά σε 1197. *ἔλαιον] ἔλαιόν 1200. *εἴπερ] οἴπερ 1205. *του] τοῦ 1210. ὑπαίθων] ὑπαίθων, circumflexo et o a m. antiqua addito. 1211. *γ] μ'
- ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόνοιμαί δέ μοι
 χάριν βραχείαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΤΑ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΤΑ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνω. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκήπτω, τέκνον·
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῴων ὀρκίων μεμνημένος,
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ 1225
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβῃ ποτέ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πιθοῦ· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΤΑ. οἶμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
 τὸ δ' ὡδ' ὄραν φρονούντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΤΑ. τίς γάρ ποθ', ἢ μοι μητρί μὲν θανεῖν μόνῃ
 μεταίτιος, σοὶ δ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔαλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὄδ', ὡς εἴκεν, οὐ νέμει πατρί
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240
 ΤΑ. οἶμοι, τάχ', ὡς εἴκας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΤΑ. δειλαῖος, ὡς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΤΑ. ἀλλ' ἐκδιδάχθῃ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσεβεία, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΤΑ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.
 ΤΑ. τοιγάρ ποιήσω, κοῦκ ἀπύσομαι, τὸ σόν
 θεοῖσι δεικνύς ἔργον. οὐ γάρ ἂν ποτε 1250
 κακὸς φανεῖν σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχείαν, ὦ παῖ, πρόσθε· ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἰστρον ἐς πυρᾶν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἰρεσθε. παυλά τοι κακῶν 1255
 αὐτῇ, τελευτῇ τοῦδε τάνδρός ὑστάτη.
 ΤΑ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
- σ
 1216. πρόνοιμαί] πρόνειμαί, accentu supra o et
 litera σ a m. ant. additis. 1218. κάρτ' ex κρατ'
 θ
 factum. 1219. παρθένον] παρνον 1220. ὡς γ'
 Schaeferus] ὡστ' 1224. προσθοῦ D.] πρόσθου
 1225. ἐμοῖς πλευροῖς] ἐμοὶ πλευροῖς, σ post o a m.
 seculi 15. addito. Saepe sic σ omissum, quod uno
 ductu cum proximo π expressum erat. 1226. λάβῃ
 Elmsleius] λάβοι 1228. πιθοῦ Brunckius] πείθου
 1230. *τὸ] τῷ 1234. σοὶ δ' Schaeferus] σοὶ
 τ' 1237. *ἐχθίστοισι] ἐχθίστοισιν 1238. ἀνὴρ]
 ἀνὴρ νέμει (vel νεμεί)πατρί D.] νέμειν (νε-
 μείν Brunckius) ἐμοὶ 1240. ἀπιστήσαντα] ἀπι-
 α
 στήσαντι, a a m. pr. 1241. *οἶμοι] ὡμοι φράσεις]
 φανείς Axtius in Schneidewini Philologo vol. 4. p. 575.
 1242. ἀπ' εὐνασθέντος] *ἀπεινασθέντος
 1250. δεικνύς] υσ in litura trium literarum, quarum
 haec supersunt vestigia δ. σ 1254. με θῆς] μεθεῖς
 (hoc accentu), sed in μεθῆς mutatum a m. pr. Eo-
 dem errore v. 800. μέθεες scriptum pro με θές.
 1256. *τελευτῇ τοῦδε τάνδρός] τελευτῇ τοῦδέ τ' ἀν-
 δρός

νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 [Τλ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἔμοι

1263. τελέουσ' Billerbeckius] τελέως. Hoc versu haec tragoedia finita fuit ab Sophocle, ut videtur, addito, ut in sex reliquis huius poetae et plerisque duorum ceterorum tragicorum fabulis, brevi systemate anapaestico corophaei, cui vetus interpolator verbosam substituit Hylli orationem v. 1264—1278. ita compositam ut originem suam indicis prodatur satis manifestis: de quibus dixi in Annotationibus ad editionem Oxoniensem tertiam. Eadem fere Bergkii sententia esse videtur, qui ad v. 1264. annotavit *extremam partem fabulae non ab ipsius Sophoclis manu profectam neque ad artis consummatae leges revocandam esse.* 1264. αἶρετ', ὀπαδοί] Scholiasta, οὐκ οἰκέταις, ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ (i. e. Herculi) ἐξ Εὐβοίας φησί. Hylli nomen his versibus praefixum in editione Turnebi, quae Triclinianum exemplum sequitur, omissum in ed. Aldina, apographis et, ut opinor, in codice. Scholiastae quid placuerit ex verbis modo apposis non perspicitur: sed Hyllō hos versus ab eo tributos esse clarissime patet ex annotatione ad v. 1268. οἱ φύσαντες: εἰς τὸν Δία ἢ ἀπότασις τοῦ λόγου. ἐκείνους, φησίν, ἀγνώμονας ἠγείσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν περιορώσι τοιαῦτα πάσχοντα. in qua non αὐτὸν, sed ἐμὲ dicendum fuisset, si Herculis hi versus essent.

τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρᾶσσομένων,
 οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορώσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ, 1270
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρά μὲν ἡμῖν,
 αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,
 χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπου μὴδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων, 1275
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
 κούδεν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.]

1265. συγγνωμοσύνην] συγγνωμοσύνην, v a m. pr. 1266. *δὲ θεοῖς] τε θεῶν 1273. *πάντων] ἀπάντων 1275—1278. Hyllō hi versus continuantur in codice: in apographis choro tribuntur, nisi quod in Parisino 2712. χορὸς ἢ ὕλλος, unde in editionem Aldinam transiit. Hyllō etiam scholiasta tribuit, ἔοικεν Ὑλλος ἀποστραφεῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τοῦ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπανεέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. Cuius scholii initium in ed. Romana sic legitur interpolatum, τοῦτο λέγει ὁ χορὸς ἢ ὁ Ὑλλος· ἔοικε γὰρ ὁ Ὑλλος etc. 1275. ἐπ' ex scholiasta] ἀπ' 1276. ἰδοῦσα i ex ei factum. 1277. καὶ addidit Bentleius.